

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx. af xx. xxx 2019 om virksomheders og offentlige myndigheders samfundsansvar ved ansættelse af lærlinge og praktikanter.

(Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked)

Inuit Ataqatigiit støtter alle de initiativer, der fører til øget kompetence, så flest muligt i dette samfund kan være med til at skabe værdier i samfundet – ved at være aktive medspillere på arbejdsmarkedet. Derfor er det svært ikke at være enige i dette forslag fra Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked, der på flere led peger på en problemstilling, der påvirker og fortsat vil påvirke samfundets ønske om selvforsyning af arbejdskraft.

Så sent som efteråret 2018 manglede virksomhederne 713 faglært arbejdskraft. Samtidig ved vi, der bliver betydelig færre af de unge mellem 17 og 29 år de kommende år. Inuit Ataqatigiit kan kun være enig i, at dette alene understreger vigtigheden af at sikre, at flest muligt af en årgang kan påbegynde og faktisk gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse. Det vil også sige, at frafaldsprocenten, der alene i 2018 var på omkring 50 procent, skal mindskes betragteligt. Det kræver indsats hos den enkelte, hos skolen og hos arbejdspladsen, og imellem disse.

Det nærværende forslag har til hensigt at gøre kommunikationen mellem det offentlige og arbejdsmarkedet bedre, så der kommer flere lærlinge og praktikanter ud i virksomhederne, når der reelt er en mulighed for at forøge antallet. Inuit Ataqatigiit er overbevidst om, at virksomhederne har et stort ønske om at optage flere lærlinge og praktikanter, hvis det fysiske og økonomiske råderum reelt er tilstede. Vi skal derfor opfordre til, at nærværende forslag ikke skaber yderligere administrativ arbejde, især for virksomheder, der ikke har en hr-afdeling. Det skal være en administrativ let løsning.

Et forhold, som umiddelbart ikke fremgår tydeligt i nærværende forslag, er, hvad Naalakkersuisuts ambition er i forhold til hvormange flere lærlinge og praktikanter, den ønsker at forslaget skal føre til. Hvormange lærlinge og praktikanter er der i dag? Hvormange lærlinge og praktikanter ønsker Naalakkersuisut skal være om 2 år?

I Naalakkersuisuts fremlæggelse fremgår blandt andet, at det primære årsag til, at der ikke kan optages yderligere lærlinge på uddannelserne er mangel på kollegieværelser og – lejligheder i den by, hvor brancheskolen er placeret, hvilket drejer sig om 15 af 58 uddannelser.

Jeg forstår på Uddannelsesplanen, at det bliver først efter 2022, at vi kan kigge efter flere kollegier i forhold til i dag. Derfor vil det være en nærliggende spørgsmål til Naalakkersuisut, hvor hurtigt vi

kan mærke effekten af dette nærværende forslag, når der samtidig ikke bliver skabt flere kollegiepladser.

Arbejdspladser især i Nuuk og i Ilulissat efterspørger allerede i dag lærlinge og praktikanter, og Inuit Ataqatigiit ønsker derfor også at høre nærmere om Naalakkersuisuts planer for flere kollegiepladser i disse to byer før 2022.

Samfundet har behov for arbejdskraft, der kan træde til her og nu, men også i de kommende år. Dog ved vi, at der er knap 2000 unge mennesker, som vi ikke ved hvor er, hvilken uddannelse de måtte have, og hvad de ernærer sig med. De er ganske enkelt ikke registreret nogen steder. Det er ikke godt nok. Det er en arbejdskraft, som vi har brug for i dag, og fremover. Hvad er Naalakkersuisuts status på det arbejde, den har igangsat for at finde frem til disse personer? Hvad er Naalakkersuisuts planer for at afdække behovet for kompetenceudvikling for disse?

Når vi snakker om at få flere ind i erhvervsuddannelserne og dermed også skabe en stærkere fundament for samfundet i forhold til målet om større selvforsyning af arbejdskraft, undrer det Inuit Ataqatigiit, at Naalakkersuisut i sit forslag til Finanslov for 2020 har skåret ned i bevillingen til konto 670202 i forhold til kompetenceudvikling.

Vi ved, at over 60 procent af de 16 til 74 årige alene har en folkeskole som uddannelsesbaggrund, og netop derfor burde kompetenceudvikling være en del af vejen til at skabe fleksibilitet for den enkelte når erhverv ændrer sig. Det er ikke på sin plads at spare indenfor kompetenceudvikling, for det vil i givet fald sende et signal om, at vi herfra ikke lægger vægt på kompetenceudvikling.

Med disse ord indstiller vi punktet til videre behandling i rette udvalg.